

Barnetog mot døden

Mads Gilbert

I morgen skal vi glede oss over vår nasjonale uavhengighet og våre frie, friske barn som trygge og mette skal toge gjennom gater over det ganske land. Vi skal rope hurra for et fellesskap som inkluderer de fleste, for et Norge som tross skjevheter er fylt med nok mat, rent vann, god helse, beskyttelse mot overgrep, bra skoler, omsorgsfulle nettverk – kort sagt sikkerhet for ivaretagelse av barna våre og et liv i fred.

Barna i Gaza og i Tamil Eelam har lite å feire.

De må leve med dødelig terror uten internasjonal beskyttelse. Når de sulter skyldes det ikke tørke. Når hjemmene knuses skyldes det ikke jordskjelv. Marerittet skyldes en menneskeskapt katastrofe som er planlagt, kontrollert og gjennomført av politisk ansvarlige regjeringer med vestlig støtte. I krigens inferno nektes barn selv de mest grunnleggende og selvsagte rettighetene som internasjonale konvensjoner skulle sikre dem. Fravær av beskyttelse er ikke nytt for verdens fattige barn og barn i krigssoner. Likevel er det spesielt fordi overgrepene mot tamilske og palestinske barn iverksettes av to stater som nyter vestlig anerkjennelse i «kampen mot terror». Både Israels og Sri Lankas regjeringer har i praksis fått støtte fra USA og EU og for sine systematiske overgrep mot barn. Mens «verdessamfunnet» ser bort med mumlende formelle protester, gjennomfører de israelske og singalesiske regjeringene omfattende militæraksjoner mot sivilbefolkningen og barna. Alt synes å være tillatt bare målet defineres som «kamp mot terror» - i disse tilfellene De tamilske tigrene og Hamas. Rettferdig motstand mot okkupasjon og etnisk rensing gis ikke samme legitimitet.

Den israelske og singalesiske politikken strider mot internasjonal folkerett og regler for krigføring. Tamilske og palestinske barn er uten beskyttelse, og uten rett til behandling og evakuering når de skades i angrepene. Regjeringene i Israel og på Sri Lanka bruker en taktikk som rammer sivilbefolkningen og barna spesielt hardt. Fire fellesnevnerer gjelder for deres kollektive avstraffing av sivilbefolkningen: Langvarig beleiring og utsulting; militære angrep mot sivile; internasjonal nyhetsblokade og aktivt hinder av internasjonal bistand.

Beleiring og utsulting av kvinner og barn er en middelalderisk krigsform. Den skruppelløse israelske blokaden av Gaza har snart vart i to år og omfatter alt fra mat og skolemateriell til såkorn, sement og morsmelkerstatning. Blokaden har ført til kollaps i Gazas økonomi og infrastruktur med omfattende arbeidsløshet og fattigdom. Blokaden har forårsaket utstrakt underernæring blant palestinske barn, og med redusert tilgang til helsevesen har dette ført til vekstretardasjon hos barna i Gaza. De stadige israelske angrepene har skapt omfattende angst, stressymptomer og barnedepresjoner. Livskvaliteten blant barn i det okkuperte Palestina er den laveste blant de land i verden som er undersøkt.

I tamilske områder er det rapportert omfattende mangel på mat og medisiner som følge av den singalesiske regjeringens blokade. Den militære beleiringen innebærer at de to okkupasjonsmaktene heller ikke tillater fri ferdsel eller internasjonal beskyttelse av sivile på flukt fra områdene de bomber.

Både i Gaza og Tamil Eelam utgjør sivile et stort flertall av drepte og skadde. Svært mange er barn. I Gaza ble minst 5300 skadd og over 1400 drept i løpet av 22 døgn med israelske angrep. Hver tredje drepte var et barn og 35 % av de skadde var barn. Halvparten av alle skadde var kvinner og barn. Tre sivile israelere ble drept. Slike tapstall er ikke tilfeldige, og israelske ledere var synlig fornøyd med resultatene. Israels president, fredsprisvinneren Shimon Peres sa da angrepene gikk mot slutten at «operasjonen hadde vært 90 % vellykket». Målet var å «tildele befolkningen i Gaza et hardt slag» (Jerusalem Post 14.1.09).

Det beleirede Gaza er et barnefengsel.

Gjennomsnittsalderen for de 1,5 million innesperrede er 17,8 år og halvparten av innbyggerne er under 18 år. Når en av verdens sterkeste militærmakter bomber områder som er tettere befolket enn Hong Kong, og ingen får flykte, da drepes og skades selvsagt et stort antall barn. Det måtte ha vært en del av planen. Palestina har vært okkupert i over 60 år. Tamilene på Sri Lanka har opplevd undertrykking i over 50 år. I de tamilske områdene nordøst på Sri Lanka har den militære kampene for et uavhengig Tamil Eelam pågått siden 1983. 70.000 mennesker antas drept, de aller fleste

sivile. FN anslår at den singalesiske regjeringens siste militæroffensiv har drept minst 6.500 sivile tamiler og såret 14.000. Ifølge UNICEF er et

stort antall barn drept, og mange lider av underernæring og sykdom. Over 50.000 sivile er

fortsatt klemt sammen i kampsonen og 200.000

er presset sammen i leire som mangler internasjonal beskyttelse, vann, latriner, mat og helse-tilbud.

Begge regjeringene og deres militærstyrker nekter media tilgang til slagmarken. Både i Gaza og på Sri Lanka har blokaden av vestlige medier vært nær 100 % effektiv og uten tydelige protester fra vestlige regjeringer. Bilder av barn som krigens ofre og lyden av barnas stemmer fra krigsmarkene, fra sykehussengene og fra de utbombete bolighus har forstummet. Verdensopinionen skal ikke vekkes.

Nødhjelp stoppes. I Gaza fortsetter den israelske blokaden og gjenoppbyggingen står stille. De 178 skolene som israelske styrker helt eller delvis ødela, står fortsatt like ødelagte. Eksamen avlyses fordi skolebøker, skrivebøker og annet skolemateriell står på israelernes lister over varer som ikke slippes inn. USA gjennomfører også en effektiv blokade av internasjonal nødhjelp og gjenoppbygging gjennom «Kontoret for kontroll av utenlandske verdier» (OFAC). Denne underavdelingen til det amerikanske Tolldepartementet pålegger alle bistandsorganisasjoner med USA-tilknytning å ikke samarbeide med noen i Gaza som kan tenkes å tilhøre Hamas. Det betyr at Shifa-sykehuset ikke får utenlandske hjelpesendinger fordi det ledes av det palestinske helsedepartementet i Gaza, at norske og amerikanske Redd Barna ikke kan drive sine omfattende program for støtte til palestinske skolebarn, fordi skolene i Gaza drives av det palestinske undervisningsdepartementet – som ledes av Hamas.

Internasjonal nødhjelp stoppes av den singalesiske regjeringen og slippes ikke inn i tamilske områder. Barn betaler en høy pris for denne politikken.

Hadde norske barn fått vite hva deres søsken i sør ble utsatt for, ville nok barnetogene stoppet lenge utenfor både Storting, kommunehus og slott med krav fra våre barn om en tydeligere tale mot terroren. Norge leder giverlandgruppen for Palestina og ble denne uken valgt inn i FNs menneskerettighetsråd. Vi er mange venter på en tydeligere norsk stemme mot stater som driver utstrakt terror mot barn og nekter dem helt grunnleggende menneskerettigheter.

Innhold krever programtillatelse

